

שבת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהיא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 38

פרשת בלק

י"ב תמוז

שנת ה'תשפ"ג

הנרות? והוא ענה שהוא מכבה את זה

עם הידיים. אמר לו הראש ישיבה שזה גם כן

טוב, או שאומרים מילה כמו פורים, פסח, (בביטוי דגש חזק

על יד הנרות) וזה יוצר רוח ומכבה את הנרות.

והראש ישיבה הקריא את הסיפורים של התפילה

הכתובות בדפי הקשר של התלמוד תורה והבית

חינוך, ושם היה כתוב שהבת של הראש ישיבה ביקשה

מהשם יתברך שתמשיך כבר ללמוד גמטריה.

והראש ישיבה נהנה מאוד מזה שלומדים גמטריה

עם הבנות, והראש ישיבה אמר, שחבל שהבנים לא

לומדים את זה.

הראש ישיבה סיפר: שפעם היה יהודי בארץ ישראל

בשם ר' דן, והוא היה בא כל שנה לאמריקה כדי לאסוף

כסף לכולל שלו, ואנשים היו נותנים לו הרבה כסף.

פעם הגיע אחד מהתומכים שלו לארץ ישראל והוא

ראה שהכולל לא מתחיל ולא נגמר, אין כזה כולל

בכלל. והוא הלך אל ר' דן ואמר לו: אתה יודע שדן זה

בגימטריה גנב?! והוא ענה לו: החשבון לא נכון, כי דן

בגימטריה 45 וגנב בגימטריה 55, והוא אמר לו: נכון,

אבל דן עם הכולל בגמטריה גנב... (לשון מושאלת)

במעשיות של תפילה שנכתבו אצל הבנים היה

סיפור על ילד שביקש מהשם יתברך שיתחילו כבר

ללמד את האקדמות, התחיל הראש ישיבה לשיר את

הניגון של אקדמות מילין... הראש ישיבה שר את

זה עם כאילו געגועים שהמיס את כל הלב, והראש

המשך מליל שבת פרשת במדבר

באמצע הסעודה קרא הראש ישיבה לתינוק יחזקאל

אבל הוא לא רצה לבוא, הוא צעק לא! לא! דאדא!

התמלאתי בסקרנות לראות מה יעשה עכשיו

הראש ישיבה, הראש ישיבה התחיל לשיר ליחזקאל

את השיר, 'כשאבא אומר לא, אז...' וכמובן שיחזקאל

המשיך אז, לא, לא, לא! והראש ישיבה הכריז מצויין!!

והראש ישיבה המשיך לשיר 'כשאמא אומרת לא

אז... לא! לא! אמר יחזקאל בפנים של ברוגז. מצויין!!

אמר לו הראש ישיבה, וכך עשה הראש ישיבה הרבה

פעמים, והראש ישיבה אמר שזה פטנט טוב לילד

שרוצה להגיד כל הזמן לא...

הראש ישיבה אמר שיש עוד פטנט, לילד שמוציא

את הלשון החוצה, אומרים לו: וואו, יש לך לשון כל כך

יפה! והוא מתבייש ומחזיר מהר את הלשון...

בהמשך דיבר הראש ישיבה שצריכים מאוד להיזהר

לאיזה בייבי סיטר שולחים את הילד.

הראש ישיבה סיפר שהשבוע בשעת הכנת הנרות

עזר יחזקאל ואמר: 'פסח'. (אומרים פסח עם פ' דגושה על יד

הנרות וכך הם נכבים), והראש ישיבה אמר שלא נושפים על

הנרות שיכבו, כי כתוב שזה סכנה לכבות את הנרות

בנשיפה.

הראש ישיבה שאל את אחד האורחים: כשאתה

מכין את הנרות בערב שבת, איך אתה מכבה את

הגרמנים הרשעים ועל מה שהם עשו עם הסבים והסבתות שלנו. הראש ישיבה סיפר: איך שהם נכנסו לעיר והכריזו שכולם חייבים לבוא למרכז העיר, ושהולכים לנסוע משם רחוק מאוד למקום טוב. והם אמרו שכל אחד ייקח אתו רק את החפצים היקרים; הכסף, התכשיטים, כלי הכסף... ומי שלא יבוא יהרגו אותו. הם הסתובבו בעיר וחיפשו איפה שיש יהודי והביאו אותו למרכז העיר ושם העלו אותם על רכבות. אבל הם לא היו רכבות רגילות, רק רכבות עם חלונות קטנים שמיועדת להובלת בהמות... מילאו את הרכבת ודחסו לשם הרבה יהודים, וכך הם נסעו כמה ימים, בלי אוכל, בלי שתיה, בלי שירותים, לגרמנים לא היה איכפת מכלום. עד שהגיעו לאושוויץ, שם היו מוציאים את כולם מהרכבת וציוו עליהם לעמוד בשורה, והרשע מנגלה יימח שמו, הצביע עם האצבע לימין או לשמאל.

הגרמנים עשו חשבון שהאנשים מגיל עשרים עד לגיל חמישים שישים יכולים להיות תועלת לעבוד בשביל המלחמה, ולכן מי שהיה בגילים האלו שלחו אותם לצד ימין לעבודה הקשה, ואת שאר הגילים שלחו לצד שמאל שיהרגו אותם. והראש ישיבה סיפר, שהאנשים לא ידעו מה היא המשמעות של ימין ושמאל, וכשהם ראו שהסבא והסבתא שלהם הולכים לצד שמאל הם הלכו איתם וכך גם הם נהרגו.

”אבל אבא, מה

הקשר בין הסיפור

של המלחמה לבין

זה שאסור לצבוע

את הציפורניים?”

שאלה הבת של

הראש ישיבה. אמר

לה הראש ישיבה:

כי הגרמנים הם אלו

שהתחילו עם צביעת

הציפורניים והם אלו

שהתחילו ללכת עם

בלורית יפה, אל תחקו

אותם! את הזאבים

הגרמנים!!

ישיבה אמר שזה אותו נוסח מהקידוש של החגים. והראש ישיבה אמר שרבינו אומר שצריכים להודות להשם יתברך על הניגון של האקדמות, כי זה שיר של חשק. זה מביא געגוע, מתחילים להתגעגע להקדוש ברוך הוא.

אחד האורחים סיפר: שכשהוא מתקשר לאמא שלו אין לו מה לדבר איתה, היא שואלת אותו איך אתה מרגיש? ברוך השם. הכול בסדר? כן, ברוך השם. כל התשובות שלו הם ברוך השם, ברוך השם, ואחרי דקה כבר מנתקים את הטלפון, עם לילה טוב.

והראש ישיבה סיפר כשהוא היה ילד והוא היה בקעמפ: הייתי מתקשר לאמא שלי, והיא חיפשה כל הזמן דרכים איך לעשות איתי שיחה, היא שאלה אותי מה אכלת אתמול בארוחת ערב? ענית, כלום. כן, אבל מה היה התפריט של הארוחת הערב? ענית מה היה התפריט. יש לך מספיק בגדים? ומה מזג האוויר אצלכם? יורד גשם? חם? וכך היא ניהלה איתי שיחה שלימה, וכשסיימתי את השיחה ראיתי שעברה כבר חצי שעה.

והראש ישיבה אמר לו שלפני שהוא מתקשר לאמא שלו שהוא יכין לעצמו משהו לספר ומשהו לשאול, ועל ידי זה כבר יהיה לו שיחה שלימה לדבר איתה.

אחר כך קרא הראש ישיבה לכל הילדים שבינתיים הלכו לשחק, שיחזרו לשולחן לשיר את הזמירות, שרו זמירות והראש ישיבה התחיל לדבר עם הילדים על

"אבל אבא, מה הקשר בין הסיפור של המלחמה לבין זה שאסור לצבוע את הציפורניים?" שאלה הבת של הראש ישיבה. אמר לה הראש ישיבה: כי הגרמנים הם אלו שהתחילו עם צביעת הציפורניים, הם אלו שהתחילו עם צווארון גזור (פתוח), והם אלו שהתחילו ללכת עם בלורית יפה, אל תחקו אותם! את הזאבים הגרמנים!! צעק הראש ישיבה.

אחר כך דיבר הראש ישיבה מהגדלות של הסבים והסבתות, שאחרי המלחמה הם נשארו יהודים כשרים וירא שמים, ולא היה להם קושיות על השם יתברך, והם התחילו לבנות משפחה מחדש. הראש ישיבה סיפר שלסבא שלו היה לפני המלחמה אישה ועשרה ילדים, וכולם נהרגו במלחמה. והוא הלך אחרי המלחמה והתחתן עוד פעם והקים בית עם עוד עשרה ילדים, והראש ישיבה התבטא: אנחנו, אם חסר לו קצת חלב לקפה כבר לא מתפללים, ולא רק קצת חלב רק שחסר לו קצת מהחלב האדום... (3%), ואם יש לו רק חלב כחול (1%) הוא כבר חושב על מה השם יתברך מרוגז עלי... אבל הסבים והסבתות שלנו איבדו את הכל ובכל זאת הם נשארו נאמנים להשם יתברך, ולא היה להם קושיות על השם יתברך.

הראש ישיבה סיפר: כשהרבי מסטמאר רצה לעבור מארץ ישראל לאמריקה, שאל אותו רבי אשר זעליג מרגליות זכרונו לברכה לרבי: מה אנחנו נעשה כשנצטרך ישועה, ממי אנחנו נוכל לבקש ברכה? ענה לו הרבי מסטמאר כשתראו בבית הכנסת שיהודי מפשיל את השרוול כדי להניח תפילין ויש לו על היד חרוט את המספר שהגרמנים חרטו, היהודי הזה יכול לתת ברכה. כי יהודי שהיה בשואה ועינו אותו, והוא בכל זאת בא לבית הכנסת להתפלל ולהניח תפילין, ואין לו קושיות על השם יתברך, הוא יכול לתת ברכות. הבת של הראש ישיבה אמרה שבדיוק השבוע סיפרה המורה שמספרת את הסיפורים בארוחת הצהריים, את

והראש ישיבה המשיך לספר, שבהתחלה היו רק הורגים את היהודים ומינו יהודים אחרים שיקברו אותם. אבל אחר כך ראו שזה מדי קשה ככה, כי יש מדי הרבה מתים ולא מספיקים לקבור את כולם אפילו אם יחפרו כל היום וכל הלילה, אז הם עשו מודל חדש איך שזה יעבוד.

הם לקחו את האנשים שהגיעו ואמרו להם שהם צריכים לעשות מקלחת, כי יהודים הם מלוכלכים, הכניסו אותם לבית, גברים בנפרד ונשים בנפרד, ואמרו לכולם להתפשט ונתנו לכל אחד ביד חתיכת סבון כדי שהיהודים יחשבו שבאמת הם הולכים להתקלח ולהסתבן, וכך בלי הבגדים אמרו להם ללכת ברחוב.

והכניסו את כל היהודים לאולם גדול שהיה שם רק חלון קטן שאפשר יהיה להסתכל מבחוץ, הם נעלו את הדלת עם מנעול גדול, ופתחו ברזים שהזרימו גז לאולם, ולפתע הרגישו כולם שהם לא יכולים לנשום, והם נחנקים, וכך נהרגו כולם, והראש ישיבה סיפר שסבתא שלו רחל לאה עבדה בחוץ עם המתים, והיא שמעה את הקולות מבפנים איך שהיהודים צועקים בקולי קולות שמע ישראל!!

באמצע נענה אחד הילדים, אבא, אל תספר עוד, אני מפחד שאני לא יוכל להירדם בלילה. אמר לו הראש ישיבה שלא צריכים לפחד, השם יתברך שומר עלינו, אבל אני רוצה לספר לך כדי שתדע מה הם הגויים, שתדע מה עושה גוי.

והראש ישיבה המשיך לספר, שאחר כך הוציאו את כל היהודים המתים החוצה וקראו ליהודים שישימו אותם בעגלות גדולות, ולהביא אותם אל המשרפות ושם שרפו אותם, ומהאפר שלהם עשו סבון ועוד דברים בשביל הגרמנים.

הראש ישיבה פנה לבתו ואמר לה: אף פעם לא תצבעי את הציפורניים שלך! והראש ישיבה אמר לבנו, ואתה אל תעשה לעצמך בלורית!

ישיבה אמר להם: אני לא רוצה לדבר מהגויים, אני נגעל מהם.

זמן ארוך הקשיב הראש ישיבה לסיפורים שלהם ובאמצע כמה פעמים שאל אותם הראש ישיבה, רק בשביל זה אתם באים לאומן? בשביל המחירים, לבבושקות, ולצחוקים? אנחנו באים לאומן לציון הקדוש של רבינו!

והילדים המשיכו לספר על החוויות של הקיץ האחרון, והיה לי מאוד מעניין להתבונן איך שהראש ישיבה מקשיב לכל הסיפורים הילדותיים וזה היה נראה ממש אמיתי שלהראש ישיבה מעניין מאוד ונחוץ לו מאוד לשמוע עכשיו את הסיפורים.

הראש ישיבה שאל את הילדים מי רוצה לישון השנה בקעמפ? ואף אחד לא ענה שהוא רוצה, והראש ישיבה אמר: שהילדים שלנו מתביישים ללכת לקעמפ, כי הם היחידים שהולכים בלילה עם כתונת לילה, כי כל הילדים האחרים לובשים פיג'מות. אבל באמת צריכים לצחוק על הילדים שהולכים עם פיג'מות. זה מאוד מצחיק... ילד גדול הולך עם פיג'מה? הא, הא, הא, אבא עם פיג'מה... צחק הראש ישיבה. הכניסו מים אחרונים ובירכו ברכת

רק בשביל זה

אתם באים

לאומן? בשביל

המחירים

ולבושקות,

ולצחוקים?

אנחנו באים

לאומן לציון

הקדוש של

רבינו

”

הסיפור הזה, אמר לה הראש ישיבה: "תגידי לה שתספר את זה עוד פעם ועוד פעם! את הסיפורים האלו צריכים לספר לילדים".

אחד הילדים שאל: אם כשהיהודים האלו יקומו בתחיית המתים עוד יהיה להם את המספרים חרוטים? אמר הראש ישיבה, בוודאי, זה יהיה הדבר הכי יפה. הראש ישיבה אמר לילדים: שזה לא רק היו הגרמנים, רק כל הגויים עזרו להם והרגו יהודים, והראש ישיבה הוסיף: איפה שהולכים באירופה האדמה ספוגה עם דם, זה אדום וספוג עם הדם של כל היהודים שהרגו שם.

המשיכו בזמירות, ונכנסו בשיחה אודות אומן, שעוד מעט כבר נוסעים לרבינו.

הילדים סיפרו סיפורים ממה שהם זוכרים מהשנה האחרונה באומן איך שאחד מהמיטות התפרק, ואיך שנזל מהתקרה קפה, והראש ישיבה אמר להם: אתם חושבים שזה היה קפה? זה היה מיץ תפוחים... שם, אמרתי לכם שזה קפה...

והראש ישיבה אמר: אנשים חושבים שלראש ישיבה יש בית נפרד, נעים, פרטי... זה בכלל לא אושר, נזל מהתקרה מי ביוב,

המיטות מתפרקות, ונופלים חתיכות מהתקרה...

הילדים סיפרו דברים מעניינים שהם זוכרים מהגויים שעבדו שם, והם סיפרו שהגוי הזה עשה כך והגוי השני עשה כך, וגוי אחר שרצה לעזור לילד שהתגלש... והראש

המזון.

אני מודה להשם יתברך שיכולתי להשתתף בסעודה מפוארת כל כך עם הראש ישיבה שליט"א ושלמדתי ממנה כל כך הרבה דברים יפים ונחוצים.